

"средния гражданин", който при определени обстоятелства в един момент може да се окаже в несигурно положение и в състояние, което може да бъде наречено на по-късен етап "социална изолация". Една група изследователи направиха "разнищване" на понятието за социалната изолация и го свързаха с негативните социални последици от съществуващото икономическо реструктуриране и с произвеждането на "нова бедност".

Друга група изследователи са на мнение, че ако съществува нещо, което е ново в понятието "социална изолация", то не трябва да се свързва с неравенството във възможностите за живот на лицата, а по-скоро със структурни фактори, свързани с макроикономическите процеси и влошаването на възможностите на трудовия пазар.

Идеята, свързана с по-ранната парадигма, че "средният гражданин" може внезапно да се окаже социално изолиран, също се оспорва в изследванията, като се твърди, че това е само епизод от безработицата и не е задължително да се свързва директно с устойчивата многообразна нищета, породена от доходното разпределение.

Вътре в научната общност не съществува общо мнение за връзката между бедността и социалната изолация. Някои учени смятат дори, че възникването на понятието на европейската политическа сцена в началото на 90-те години се дължи на враждебното отношение на някои европейски правителства към бедността и на мнението им, че в техните страни няма бедност, а публикуваните резултати, основани на анализ на индивидуални данни, са неточни. Оспорвани са и статистическите данни, илюстриращи относителното подреждане на страните в съответствие с относителния дял на лицата, живеещи в нищета.

В съдържателен аспект социалната изолация се свързва с образаца "вътре/вън" като противовес на моделите "горе/долу" или "център/периферия", използвани в изследванията за социалната стратификация.

За да се разбере социалната изолация, първо трябва да се достигне до яснота относно измеренията на "вътре", а именно - интеграцията и участието на лицата в обществото. Ресурсите, възможностите и готовността да се използват обществените институции, семействата и неформалните мрежи са трите стълба, които са в основата на социалното участие в съвременното общество. Ерозията на един или повече от тези стълбове - поради: наличието на недостатъчни материални ресурси в домакинствата или в лицата; социалните бариери, които възпрепятстват обособени подгрупи от населението да участват в заетостта или в други дейности; легалните или административните пречки за осигуряване на социални грижи от социал-